

Súd: Okresný súd Vranov nad Topľou
Spisová značka: 3Csp/12/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8823201111
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jaroslava Tóthová Gederová
ECLI: ECLI:SK:OSVT:2024:8823201111.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Vranov nad Topľou pred sudkyňou JUDr. Jaroslavou Tóthovou Gederovou v spore žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., IČO: 35 724 803 so sídlom Prievozská 2, Bratislava zastúpený advokátskou kanceláriou: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava proti žalovanej: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XX, o zaplatenie 1 305,82 Eur takto

rozhodol:

I. Súd žalobu z a m i e t a .

II. Žalobca je p o v i n n ý zaplatiť žalovanému náhradu trov konania v rozsahu 100 % do 3 dní odo dňa právoplatnosti uznesenia, ktorým súd rozhodne o výške nároku.

o d ô v o d n e n i e :

1. Žalobca sa žalobou doručенou tunajšiemu súdu dňa 31.05.2023 domáhal od žalovanej zaplatenia istiny vo výške 1.305,82 Eur s príslušenstvom titulom úveru. Svoju žalobu odôvodnil tým, že dňa XX.XX.XXXX uzavrel žalobca so žalovanou Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty. Obsahom úverovej zmluvy bol záväzok žalobcu poskytnúť žalovanej revolvingový úver vo forme úverového rámca do výšky 5.000,- Eur na financovanie kúpy spotrebného tovaru u predajcu a súčasne záväzok žalovanej vrátiť poskytnutý úver spolu s dohodnutými úrokmi a poplatkami formou mesačných splátok. Podľa bodu 3.1. úverovej zmluvy bola žalovaná oprávnená čerpať revolvingový úver formou financovania nákupu tovaru a/alebo služieb v obchodných miestach, výberom finančných prostriedkov v hotovosti pomocou karty, prevodom na účet určený žalovaným alebo iným dohodnutým spôsobom. Žalovaná vyčerpala prostriedky v celkovej výške 1.888,66 Eur tak, že sumu 1.729,06 Eur čerpala výbermi hotovosti z bankomatov a platbami doplnkového poistenia a suma 159,60 Eur predstavuje poplatky, ktoré žalobca účtoval žalovanej v súlade s úverovou zmluvou. Žalovaná svoj úver riadne a včas neplnila. Žalobcovi do dňa podania žaloby uhradila len časť dlžnej sumy, a to vo výške 1.335,45 Eur. V dôsledku neplnenia dohodnutých splátok zo strany žalovanej žalobca vyhlásil dňa 24.02.2021 mimoriadnu splatnosť úveru, čím sa dlh stal splatným v celom rozsahu. Žalobca tak eviduje voči žalovanej záväzky po lehote splatnosti v celkovej výške 1.305,82 Eur, t.j. sumu 1.122,55 Eur z titulu zvyšku úverovej istiny; 148,27 Eur z titulu úrokov z úveru a 35,- Eur z titulu nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. Okrem toho si uplatňuje úroky z úverovej listiny vo výške 30 % ročne a úroky z omeškania.

2. Na preukázanie svojich tvrdení žalobca predložil súdu Zmluvu o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb zo dňa XX.XX.XXXX, výpis z karty žalovanej, potvrdenie o vykonaných úhradách, výzvu na zaplatenie dlžnej čiastky zo dňa 01.12.2020 spolu s podacím hárkom a potvrdením Slovenskej pošty a oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 26.02.2021 spolu s doručenkou.

3. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 29.06.2023 poukázal na skutočnosť, že predmetom Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty je poskytnutie revolvingového úveru formou tzv. povoleného prečerpania, to znamená, že žalobca poskytuje žalovanej určitý úverový rámec, z ktorého môže žalovaná čerpať podľa svojho uváženia maximálne do výšky úverového rámca. Žalovaná mohla čerpať úverový rámec jednorazovo alebo opakovane, mohla kedykoľvek splatiť časť z čerpanej sumy alebo aj celú sumu a opätovne čerpať podľa svojho uváženia. Žalobca vôľu žalovanej nemohol predpokladať ani ovplyvniť, preto v zmluve nemohla byť uvedená výška, počet, termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov inak, než to urobil v zmluve, to znamená, že výška splátky je 5 % z dlžnej sumy zaokrúhlenej na najbližší vyšší násobok 300,- Eur a že je splatná 10. deň v mesiaci. Taktiež žalobca poukázal na rozsudok Okresného súdu Banská Bystrica sp.zn. 8C/284/2015 zo dňa 06.11.2015, podľa ktorého zmluva o poskytnutí revolvingového úveru nemusí obsahovať údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov ani priemernej hodnote ročnej percentuálnej miere nákladov. Majú za to že zmluva obsahovala všetky zákonom požadované náležitosti a sú toho názoru, že úver nemožno pokladať za bezúročný a bez poplatkov.

4. Tunajší súd uznesením sp. zn. 3Csp/12/2023 – 87 zo dňa 17.10.2023 pripustil, aby z konania na strane žalobcu vystúpila spoločnosť BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA a na jej miesto vstúpil ako žalobca spoločnosť EOS KSI Slovensko, s.r.o..

5. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 05.02.2024 uviedol že veriteľ je pri posudzovaní schopnosti spotrebiteľa splácať úver povinný brať do úvahy dobu, na ktorú sa úver poskytuje, príjem spotrebiteľa, údaje o existujúcich záväzkoch získané z jedného alebo viacerých registrov a výšku nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa. Na účel vypočítania týchto nákladov musí veriteľ poznať údaje o rodinnom stave a počte vyživovaných osôb. Veriteľ je povinný pred poskytnutím úveru vypočítať limit pre ukazovateľ schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom jeho výsledná hodnota nesmie prekročiť hodnotu 1. Metodiku výpočtu limitu ukazovateľa schopnosti splácať stanovilo opatrenie v ustanovení § 2 ods. 1. V konkrétnom prípade existujúce záväzky spotrebiteľa veriteľ overil dopytom do Úverového registra, z ktorého zistil, že spotrebiteľ nemá v čase poskytnutia úveru žiadne existujúce záväzky, preto počítal len s úverovým zaťažením vo výške novoposkytnutého úveru v sume 55,- Eur. Príjem spotrebiteľa bol overený v Sociálnej poisťovni. V rámci nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb bral veriteľ do úvahy životné minimum, nakoľko žalovaná deklarovala dvoch členov domácnosti a žiadne vyživované deti, životné minimum bolo teda XXX,- Eur. Bol teda toho názoru, že veriteľ postupoval v súlade so zákonom a opatrením a riadne overil schopnosti spotrebiteľa splácať poskytnutý úver. Poukázal pritom na uznesenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 3CoCsp/57/2022 z 09.06.2023, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 10CoCsp/3/2022 z 09.02.2023, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 17CoCsp/41/2022 zo dňa 19.01.2023, Krajského súdu v Prešove sp. zn. 9CoCsp/45/2022 z 10.11.2022.

6. Vo veci sa dňa 13.03.2024 konalo pojednávanie, ktorého sa nezúčastnil žalobca, prítomná žalovaná. Súd preto rozhodol že bude pojednávať v neprítomnosti žalobcu.

7. Žalovaná na pojednávaní uviedla že si zobrala úver na chladničku a televízor, kde uhradila splátky asi vo výške 50,- Eur, avšak nedokázala finančné prostriedky uhrádzať, preto úver splácať prestala. Poprela, že z karty vyčerpala finančné prostriedky tak, ako to uvádza žalobca a uviedla, že žiadnou platobnou kartou ani nedisponovala. Taktiež uviedla že je od 14 rokov nevidiaca, čiže v čase podpisu zmluvy nevedela čo podpisuje a bola rada, že jej úver vôbec poskytl.

8. Žalobca vo svojom vyjadrení zo dňa 26.03.2024 poukázal na platobnú históriu, uviedol že žalovanej bol poskytnutý revolvingový úver s úverovým rámcom vo výške 1.100,- Eur s tým, že prvé čerpanie bolo uskutočnené vo výške ceny tovaru, t.j. v sume 752,- Eur, čo korešponduje s platobnou históriou. Ďalšie čerpanie záležalo od preferencií žalovanej. Z úverovej dokumentácie je zrejmé, že úroková sadzba bola vo výške 30 % výšky odplaty. S ohľadom na dátum uzavretia zmluvy pri určovaní najvyššej prípustnej odplaty bolo potrebné vychádzať zo Súhrnných informácií o údajoch o novoposkytnutých spotrebiteľských úveroch bankami a pobočkami zahraničných bánk za X. D. XXXX. V danom čase bola hodnota priemernej RPMN vo výške 22,43 %, odplata teda nesmela prekročiť hodnotu dvojnásobku priemernej hodnoty RPMN, teda hodnotu 44,86 %, čo bolo zachované. Poukázal pritom na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR sp. zn. 4Cdo/191/2022 z 26.01.2023. Zmluva bola v zmysle článku 2.1. uzavretá na dobu neurčitú. Štandardná mesačná splátka bola vo výške 5 % z úverového rámca. Je teda

zrejme, že v prípade nečerpania žalovaná nebola povinná platiť mesačnú splátku, teda nešlo o plnenie v splátkach. Z daného dôvodu na predmetný vzťah nie je možné aplikovať ustanovenie § 53 ods. 9 ani ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka. Žalobca ďalej poukázal na to že boli dodržané všetky podmienky, ktoré mu ukladá ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Žalovaná bola v čase postúpenia pohľadávky v omeškaní so splnením čo len časti svojho záväzku nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní a zároveň bola opakovane vyzvaná na úhradu omeškaných splátok a to výzvou zo dňa 01.10.2020 a oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 26.02.2021. Poukázal na rozsudok Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5CoCsp/67/2021 z 14.04.2022, Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 17CoCsp/2/2022 z 28.07.2022. Z daného dôvodu je žalobca v konaní aktívne vecne legitimovaný.

9. Posledné pojednávanie sa vo veci uskutočnilo dňa 24.04.2024, ktorého sa nezúčastnil žalobca ani jeho právny zástupca, prítomná žalovaná.

10. Žalovaná k veci viac nič neuviedla.

11. Súd vo veci vykonal dokazovanie oboznámením sa s listinnými dôkazmi ako aj výsluchom žalovanej a zistil tento skutkový a právny stav veci:

Medzi právnym predchodcom žalobcu spoločnosťou BNP PARIBAS PERSONAL FINANCE SA a žalovanou bola dňa XX.XX.XXXX uzavretá Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovú zmluvu o poskytovaní platobných služieb, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úverový rámec vo výške 5.000,- Eur pri aktuálnej výške úverového rámca 1.100,- Eur, ktorý mala žalovaná zaplatiť v mesačných splátkach minimálne vo výške 5 % z dlžnej čiastky, splatnosť 1. mesačnej splátky bola 10. deň v mesiaci nasledujúcom po mesiaci, v ktorom bolo uskutočnené prvé čerpanie. Cena tovaru alebo služby bola vo výške 852,- Eur a výška prvého čerpania 752,- Eur, pri úrokovej sadzbe 30 %, RPMN 34,50 %, odplate 30 % a priemernej RPMN 22,43 %.

12. Podľa článku 7, bod 7.1. písm. a) Zmluvy v prípade, ak klient nespláca poskytnutý revolvingový úver riadne a včas, ak klient poskytol banke nepravdivé údaje, ak bolo na majetok klienta alebo manžela/ku klienta začaté exekučné konanie, ak klient riadne a včas nespláca svoje ďalšie záväzky voči banke alebo iným veriteľom, je banka oprávnená vyhlásiť mimoriadnu splatnosť revolvingového úveru, t.j. požadovať splatenie revolvingového úveru vrátane príslušných úrokov a poplatkov v lehote a s účinnosťou, ktorú banka určí v Oznámení o vyhlásení mimoriadnej splatnosti.

13. Výzvou zo dňa 01.12.2020 pôvodný žalobca vyzval žalovanú na úhradu nedoplatku vo výške 230,- Eur, zároveň ju upozornil, že v prípade nesplnenia záväzku bude požadovať splatenie celej nesplatenj časti úveru vrátane príslušenstva. Úverová výzva bola žalovanej zaslaná dňa 03.12.2020.

14. Oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 26.02.2021 pôvodný veriteľ vyhlásil mimoriadnu splatnosť úveru ku dňu 24.02.2021. Záväzok žalovanej bol vo výške 1.305,82 Eur a pozostával z istiny vo výške 1.122,55 Eur, dlžných úrokov a poplatkov vo výške 148,27 Eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 35,- Eur. Oznámenie žalovaná prevzala dňa 03.03.2021.

15. Zmluva o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty, z ktorej žalobca vyvodzuje svoj nárok je spotrebiteľskou zmluvou, pretože pôvodný žalobca túto poskytol v rámci predmetu svojho podnikania, žalovaná ju za týmto účelom neprijala, spĺňajú tak definíciu veriteľa a spotrebiteľa v zmysle ustanovenia § 2 písm. a) a b) Zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných pôžičkách a zmluva zo dňa XX.XX.XXXX je zmluvou o spotrebiteľskom úvere podľa ustanovenia § 2 písm. d) citovaného zákona. Zároveň obe strany spĺňajú definíciu dodávateľa a spotrebiteľa podľa ustanovenia § 52 ods. 3 a 4 Občianskeho zákonníka a táto zmluva je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, ktoré ustanovenia sa aplikujú aj v obchodnoprávných vzťahoch, keďže Obchodný zákonník spotrebiteľské zmluvy osobitne neupravuje.

16. Podľa ustanovenia § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

17. Podľa ustanovenia § 7 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplné, presné a pravdivé údaje potrebné na posúdenie schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver; tým nie je dotknuté právo veriteľa využívať informácie o spotrebiteľovi z príslušnej databázy za podmienok ustanovených osobitným zákonom.

18. Podľa ustanovenia § 9 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti:

- a) druh spotrebiteľského úveru,
- b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je spotrebiteľský úver ponúkaný alebo zmluva o spotrebiteľskom úvere uzavieraná prostredníctvom finančného agenta, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,
- c) meno, priezvisko, rodné číslo a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa; ak spotrebiteľ nemá pridelené rodné číslo, uvedie sa dátum narodenia,
- d) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- e) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,
- f) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,
- g) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru, podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,
- h) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- i) výšku, počet, frekvenciu splátok a prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- j) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- k) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- l) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- m) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- n) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- o) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- p) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- q) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- r) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- s) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- t) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- u) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- v) názov a adresu príslušného orgánu dohľadu podľa § 23.

19. Podľa ustanovenia § 11 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak

- a) zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá písomnú formu podľa § 9 ods. 1,
- b) zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) až i), l) a p),
- c) zmluva o spotrebiteľskom úvere formou povoleného prečerpania, ktorý sa musí splatiť na požiadanie alebo do troch mesiacov, neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. d), e), g) a § 10 ods. 1 písm. b) a c) alebo
- d) v zmluve o spotrebiteľskom úvere je uvedená nesprávne ročná percentuálna miera nákladov v neprospech spotrebiteľa,
- e) veriteľ spotrebiteľský úver poskytne inak ako bezhotovostným prevodom finančných prostriedkov na platobný účet spotrebiteľa, poštovým poukazom, ktorého adresátom je spotrebiteľ alebo platobným prostriedkom vydaným na meno spotrebiteľa a nejde o bezhotovostné poskytnutie viazaného spotrebiteľského úveru podľa § 15 alebo poskytnutie spotrebiteľského úveru bezhotovostne na splatenie iného úveru alebo úverov úhradou veriteľovi oprávnenému poskytovať úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu,
- f) veriteľ v zmluve o spotrebiteľskom úvere neuvedie všetky plnenia, ktoré pre spotrebiteľa vyplývajú z poskytnutia spotrebiteľského úveru alebo s ním súvisia,
- g) ročná percentuálna miera nákladov spotrebiteľského úveru prekračuje najvyššiu prípustnú výšku odplaty stanovenej podľa osobitných predpisov.

20. Podľa ustanovenia § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihliadnutia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

21. Podľa ustanovenia § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver podľa tohto zákona alebo osobitného predpisu na veriteľa podľa § 20 ods. 1 písm. a), banku, zahraničnú banku alebo pobočku zahraničnej banky, a
- b) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru.

22. Podľa ustanovenia § 17 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch, práva vyplývajúce zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere neprechádzajú a veriteľ ich nemôže previesť na tretiu osobu; to neplatí, ak prechádza alebo sa postupuje pohľadávka so všetkými právami s ňou spojenými a

- a) prechádza alebo postupuje sa pohľadávka po konečnom termíne splatnosti spotrebiteľského úveru alebo pohľadávka, ktorá sa stala splatnou pred termínom konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a
- b) ide o prechod alebo postúpenie z veriteľa oprávneného poskytovať spotrebiteľský úver na blízku osobu spotrebiteľa, a to na základe písomnej žiadosti spotrebiteľa.

23. Podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

24. Podľa ustanovenia § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

25. Podľa ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách, ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo

pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu.) Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

26. Podľa ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka, neplatný je právny úkon, ktorý svojím obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

27. Medzi stranami nebolo sporné, že dňa XX.XX.XXXX došlo k uzavretiu Zmluvy o revolvingovom spotrebiteľskom úvere a vydaní kreditnej karty a rámcovej zmluvy o poskytnutí platobných služieb, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úverový rámec na kúpu spotrebného tovaru značky Neurcene 1803 a televízora Samsung vo výške 752,- Eur, ktorý sa žalovaná zaviazala zaplatiť v mesačných splátkach vo výške 5 % z dlžnej čiastky. Medzi stranami bolo sporné, či zmluva obsahuje podstatné náležitosti a či veriteľ konal pri uzatváraní zmluvy s odbornou starostlivosťou a či je daná aktívna vecná legitimácia žalobcu.

28. Súd sa v prvom rade zaoberal aktívnou vecnou legitímáciou žalobcu. Žalobca svoju aktívnu legitímáciu vyvodzoval od oznámenia o postúpení pohľadávky. Vzhľadom na to, že ide o pohľadávku, ktorá patrila banke, bolo potrebné preskúmať platnosť postúpenia s ohľadom na ustanovenia § 17 ods. 1, 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch v spojení s ustanovením § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Aktívnou vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva uplatňované právo resp. mu vyplýva procesné právo si hmotno-právny nárok uplatňovať. Preskúmanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu) alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Súd vecnú legitímáciu skúma vždy aj bez návrhu aj v prípade, že ju žiadna zo strán nenamieta. Nedostatok aktívnej vecnej legitímácie znamená, že ten kto o sebe tvrdí, že je nositeľom hmotno-právneho oprávnenia, týmto nositeľom nie je. Na postúpenie pohľadávky pri bankových úveroch je potrebné rešpektovať ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách v znení platnom ku dňu postúpenia pohľadávky, ktoré poskytuje dlžníkom zákonnú ochranu pred zhoršením ich situácie v záväzkovo právnom vzťahu k úveru, lebo vyžaduje písomnú výzvu banky klientovi, ktorý nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní je v omeškaní so splnením čo i len časti svojho peňažného záväzku. Žalobca v konaní predložil predžalobnú upomienku, v zmysle ktorej žalovaného upozornil na nedoplatok a následne oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru.

29. Ustanovenie § 92 ods. 8 Zákona o bankách stanovuje podmienky, za ktorých môže banka aj bez súhlasu klienta postúpiť svoju pohľadávku na inú osobu, čo výkladom a contrario znamená, že ak podmienky uvedené v tomto ustanovení splnené nie sú, banka postúpiť pohľadávku bez súhlasu klienta nemôže. Postúpenie pohľadávky bankou bez splnenia podmienok uvedených v § 92 ods. 8 Zákona o bankách je potrebné považovať za konanie v rozpore so zákonom a takýto úkon je absolútne neplatný podľa § 39 Občianskeho zákonníka, pričom na absolútnu neplatnosť právneho úkonu má súd povinnosť prihliadať ex-offo. Keďže v danej veci bola pôvodným žalobcom E. F. B., ktorá postúpila svoju pohľadávku zo spotrebiteľskej zmluvy uzavretej so žalovaným na súčasného žalobcu t.j. Intrum Slovakia s.r.o., súd zisťoval, či boli pri postúpení pohľadávky dodržané podmienky ustanovené zákonom o bankách, teda či postúpenie pohľadávky bolo platné. Pokiaľ by neboli splnené podmienky podľa § 92 ods. 8 (prvá veta) zákona o bankách, pri postúpení bankovej pohľadávky na nebankový subjekt, jednalo by sa o postúpenie v rozpore so zákonom, kedy je postúpenie pohľadávky v zmysle § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka vylúčené. V prípade, ak dôjde k postúpeniu takejto pohľadávky, ohľadom ktorej to zákon vylučuje, ide o cesiu neplatnú ex tunc a jej neplatnosť nie je možné zhojiť.

30. Revolvingový úver je bežný variant spotrebiteľského úveru a umožňuje opakované čerpanie finančných prostriedkov až do dohodnutej výšky (t.j. do výšky úverového rámca). Revolvingový úver sa poskytuje najčastejšie formou kreditnej karty. Na základe vydanej kreditnej karty môže dlžník opakovane čerpať finančné prostriedky až do výšky úverového rámca, pričom vďaka karte môže dlžník opakovane využívať skôr splatené peniaze pre svoje ďalšie potreby. Čerpanie úverového limitu sa uskutočňuje spravidla v mesačných intervaloch. Žalovaná tak mohla čerpať finančné prostriedky až do výšky aktuálneho zostatku. Ide o finančnú rezervu, v zmysle ktorej kedykoľvek, bez oznámenia je možné finančné prostriedky využiť, úver je možné čerpať a zároveň ho splácať. Jeho nevýhodou sú vysoké úroky, nízky úverový rámec a vyššie minimálne splátky. Z úverových podmienok, ktoré sú súčasťou zmluvy vyplýva, že medzi zmluvnými stranami bolo dojednané plnenie v splátkach (hlava 9 § 5), preto nie je možné dať za pravdu žalobcovi, že nešlo o opakované plnenie a že žalovaná mala plniť na požiadanie. Pod opakujúcimi sa plneniami podľa § 563 Občianskeho zákonníka je potrebné rozumieť napríklad platby nájomného, dôchodku a vyživovacej povinnosti, čo sú odlišné nároky, než je uplatňovaný v tomto konaní. Je evidentné, že žalovaná mala plniť revolvingový úver v mesačných splátkach vo výške 5% z výšky dohodnutého úverového rámca platného ku dňu splatnosti danej splátky vždy k 10-emu dňu v mesiaci. Preukázateľne teda medzi stranami sporu existovala dohoda o plnení dlhu v splátkach a teda jednoznačne ide o plnenie v splátkach nie o opakujúce sa plnenie. Z daného dôvodu nebolo možné na právny vzťah aplikovať ustanovenia § 563 Občianskeho zákonníka, ale zosplatenie si vyžadovalo dvojfázový postup v zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka § 565 Občianskeho zákonníka.

31. Ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka pred zosplatením úveru vyžaduje výzvu veriteľa adresovanú a preukázateľne doručovanú dlžníkovi s upozornením na aktuálny dlh a s výslovným upozornením na možnosť veriteľa požadovať zaplatenie celého zvyšku dlhu naraz z dôvodu neplnenia si povinnosti dlžníka. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka právo na jednorazové splatenie celej neuhradenej pohľadávky má veriteľ najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky spotrebiteľa. Ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka ustanovuje, že ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Nakoľko ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka predstavuje v spotrebiteľských zmluvách lex specialis oproti všeobecnej norme § 565 Občianskeho zákonníka, je potrebné ustáliť, že právo podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka môže veriteľ vykonať len po uplynutí zákonnej lehoty, ktorú nemožno skrátiť, ale za predpokladu, že omeškanie s uvedenou splátkou, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní viac ako tri mesiace, trvá. Pred žiadosťou veriteľa na zaplatenie celej pohľadávky sa ďalej vyžaduje, aby veriteľ v zákonom stanovenej lehote, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní, upozornil spotrebiteľa na uplatnenie tohto práva. Účinnosť uplatnenia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka je teda podmienená aj tým, že veriteľ v uvedenej lehote ešte pred uplatnením tohto práva upozornil spotrebiteľa na to, že toto právo využije. Lehota na doručenie upozornenia spotrebiteľovi v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie zosplatenia celej pohľadávky nemusí bez ďalšieho začať plynúť až po tom, ako je dlžník v omeškaní so splátkou 3 mesiace. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka nie je upravená lehota, v ktorej musí veriteľ žiadať právo na predčasné zosplatenie úveru najneskôr, táto je upravená v § 565 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého toto právo môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky a súčasne spotrebiteľ musí byť v omeškaní so zaplatením splátky 3 mesiace, pričom postačuje, aby bol v omeškaní len s jednou splátkou. Veriteľ je časovo limitovaný využitím práva na zosplatenie. Zo splatnosti tejto splátky, ktorá nadväzuje na splátku, od splatnosti ktorej uplynuli 3 mesiace, musí veriteľ právo na zosplatenie uplatniť, inak jeho právo zaniká.

32. Súd poukazuje na rozsudok Krajského súdu Prešov, sp. zn. 7CoCsp14/2021, zo dňa 29.11.2021, kde odvolací súd uviedol, že keď Občiansky zákonník v ust. § 53 ods. 9 hovorí o tom, že veriteľ môže pristúpiť k využitiu práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí 3 mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, s ktorou je spotrebiteľ v omeškaní „musí ísť vždy o konkrétnu splátku, nakoľko len v takomto prípade je možné posúdiť, či bola dodržaná zákonom stanovená minimálna lehota 3 mesiacov pre uplatnenie takéhoto práva veriteľom. Neuvedenie konkrétnej splátky, pre ktorú žalobca jednorazovo predčasne zosplatenil celý dlh, vyplývajúci z úveru, spôsobuje absolútnu neplatnosť tohto jednostranného právneho úkonu žalobcu pre jeho neurčitosť (§ 37 ods. 1 Občianskeho zákonníka).“

33. Žalobca v konaní predložil výzvu zo dňa 01.12.2020, na základe ktorej vyzval žalovanú na splatenie dlhu vo výške 230,- Eur. Doručenie tejto výzvy žalobca preukazoval podacím hárkom a screenshotom Slovenskej pošty, z ktorého vyplýva doručenie výzvy žalovanej dňa 07.12.2020. Následne žalovanej

doručoval oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 26.02.2021, ktoré bolo žalovanej doručené dňa 03.03.2021. Je teda evidentné, že žalobca preukázal doručenie listín aj to, že sa s najväčšou pravdepodobnosťou dostali do dispozičnej sféry žalovanej.

34. Súd ďalej skúmal platnosť právneho úkonu zosplatnenia, pričom dospel k záveru, že oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti zo dňa 26.02.2021 je potrebné považovať za neurčitý a neplatný právny úkon v zmysle ust. § 37 Občianskeho zákonníka. Podľa predloženého oznámenia žalobca pristúpil k zosplatneniu spotrebiteľského úveru ku dňu 24.02.2021, pričom žiadal vrátenie dlžnej sumy spolu s príslušenstvom, ktorá predstavovala sumu vo výške 1 305,82 Eur a pozostávala z istiny vo výške 1 122,55 Eur, dlžných úrokov, poplatkov a poistného vo výške 148,27 Eur a nákladov spojených s uplatnením pohľadávky vo výške 35,- Eur. Oznámenie o vyhlásení predčasnej splatnosti (rub č.l.30) však neobsahuje uvedenie omeškanej splátky, pre ktorú žalobca pristúpil k využitiu práva podľa ust. § 565 v spojení s ust. § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka. V tomto smere súd uvádza, že nešpecifikácia konkrétnej splátky, pre ktorú bola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru spôsobuje neurčitosť takéhoto úkonu, nakoľko bez tejto špecifikácie nemožno posúdiť, či došlo k splneniu podmienky stanovenej v ust. § 53 ods. 9 OZ, ktorá umožňuje využitie práva podľa ust. § 565 Občianskeho zákonníka. Zároveň pre posúdenie určitosti a následnej možnosti, či k zosplatneniu dlhu došlo v súlade so zákonom je nutné, aby bolo zrejmé, s ktorou splátkou je dlžník v omeškaní. (viď rozsudok Krajského súdu Prešov sp.zn. 17Co/171/2018, sp.zn. 20CoCsp/25/2022, sp.zn. 22CoCsp/12/2023, sp.zn. 2CoCsp/31/2023).

35. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že neuvedenie splátky úveru, pre ktorú jednorázovo právny predchodca žalobcu úver zosplatnil, spôsobuje absolútnu neplatnosť jednostranného právneho úkonu z dôvodu jeho neurčitosti. Pokiaľ nedošlo k platnému vyhláseniu mimoriadnej splatnosti, nemožno považovať za platné ani postúpenie pohľadávky, pretože v čase postúpenia pohľadávky dlh banky nebol splatný. Pokiaľ teda nebola vyhlásená mimoriadna splatnosť úveru, nebolo možné urobiť záver o tom, že by predmetný úver bol ku dňu postúpenia splatný.

36. Súd na margo dodáva, že žalobca nepredložil súdu ani výzvu, v zmysle ktorej bol pred postúpením pohľadávky žalovaný vyzvaný na splatenie dlhu. Súd v tomto smere poukazuje na rozhodnutie Najvyššieho súdu, sp. zn. 2Cdo/266/2020 z 31.03.2022, v ktorom sa riešila otázka, či výzvu, ktorou sa vyhlasuje okamžitá splatnosť pohľadávky možno považovať za výzvu podľa ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách. Najvyšší súd dospel k záveru, že obsah ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách predpokladá výlučnú a samostatnú písomnú výzvu banky, že je klient v omeškaní so splnením čo i len časti svojho záväzku. Daný judikát možno a contrario použiť aj v predmetnej veci. Pokiaľ teda nedošlo k riadnemu zosplatneniu pohľadávky, nebola ani naplnená podmienka v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 Zákona o bankách v spojení s ustanovením § 17 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch, pretože pohľadávka žalobcu v čase postúpenia nebola splatnou. Žalobca teda nepreukázal, že má aktívnu vecnú legitímáciu v konaní, pretože právny úkon postúpenia je potrebné považovať za neplatný v zmysle ustanovenia § 39 Občianskeho zákonníka.

37. Pokiaľ ide o to, či žalobca postupoval pri uzatváraní zmluvy s odbornou starostlivosťou, v tomto smere žalobca predložil súdu interný dokument o posúdení bonity a správu zo Sociálnej poisťovne. V zmysle interného dokumentu žalovaná bola vydatá, žila so svojim manželom a deklarovala príjem vo výške XXX,- Eur. Žalobca uvádzal, že žalovaná nemala žiadne úvery, pričom 2 žiadosti boli odmietnuté. Na preukázanie svojich tvrdení však súdu nepredložil žiaden listinný dôkaz. Žalobca vychádzal pri určovaní výdavkov zo sumy životného minima vo výške XXX,- Eur.

38. Podľa Článku 8 ods. 1 Smernice Európskeho parlamentu a rady 2008/48/ES o zmluvách, o spotrebiteľskom úvere a o zrušení smernice rady 87/102/EHS, členské štáty zabezpečia, že veriteľ pred uzatvorením zmluvy o úvere posúdi úverovú bonitu spotrebiteľa na základe dostatočných informácií získaných, ak je to vhodné od spotrebiteľa a v prípade potreby na základe nahliadnutia do príslušnej databázy. Členské štáty, ktorých právne predpisy ukladajú veriteľovi povinnosť posúdiť úverovú bonitu spotrebiteľa na základe nahliadnutia do príslušnej databázy, si môžu túto povinnosť zachovať.

39. V tejto súvislosti súdny dvor v rozsudku zo dňa 27.03.2014 LCL Le Crédit Lyonnais proti G. H., C-565/12 uviedol, že najmä na rozvíjajúcom sa trhu s úvermi je dôležité, aby veritelia neposkytovali úvery nezodpovedne alebo bez predchádzajúceho posúdenia úverovej bonity spotrebiteľa a aby členské štáty vykonávali potrebný dohľad na vyvarovanie sa takémuto správaniu a stanovili potrebné opatrenia na

sankcionovanie veriteľov, ktorí sa takéhoto správania dopustia. Cieľom uvedenej úpravy je zabezpečiť účinnú ochranu spotrebiteľov pred nezodpovedným uzatváraním zmlúv o úvere, ktoré prekračujú ich finančné možnosti a mohli by viesť k ich platobnej neschopnosti.

40. Zákon o spotrebiteľských úveroch vyžaduje skúmanie bonity klienta s odbornou starostlivosťou, t.j. vyžaduje vyšší stupeň obozretnosti a odbornosti. Zákonnou podmienkou uvedenou v § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch „s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver“ je potrebné vykladať tak, že nepostačuje zo strany spotrebiteľa len uvedenie výšky príjmov a výdavkov, ale od žalobcu ako od veriteľa sa vyžaduje, aby poskytnuté informácie analyzoval a vyhodnocoval. Dôkaz pri posúdení úverovej schopnosti je pritom kladený na pomer medzi príjmami a výdavkami spotrebiteľa a na posúdenie toho, či spotrebiteľovi zostane po vynaložení bežných výdavkov mesačne taká čiastka, aká bude potrebná pre splácanie úveru. Pri posudzovaní budúcej schopnosti spotrebiteľa splácať úver sa vychádza z existujúceho stavu a prezumpcie jeho zachovania do budúcnosti. Nejde pritom o získanie stopercentnej istoty, že úver bude v budúcnosti splatený, pretože nie je možné s istotou vylúčiť, že spotrebiteľ napr. dostane výpoveď z pracovného pomeru, dlhodobu chorobu a pod. Cieľom zákonodarcu bolo efektívne zamedziť predĺžovaniu spotrebiteľov, ktorí nie sú schopní svoje záväzky riadne splácať. Z textu Zákona o spotrebiteľských úveroch vyplýva, že informácie pre rozhodnutie dodávateľa o tom, či zmluvu uzavrie alebo neuzavrie, si má veriteľ zabezpečiť sám aj to aj v spolupráci so žiadateľom o úver. Pri získavaní relevantných informácií za účelom posúdenia úverovej schopnosti spotrebiteľa tak veriteľ vychádza ako z informácií dodaných spotrebiteľom a samozrejme ním aj preukázaných, tak z informácií, ktoré získa z iných dostupných zdrojov. Je povinnosťou veriteľa takéto informácie zhromaždiť, vyhodnotiť ich dostatočnosť a rozhodnúť, či a ktoré informácie je nevyhnutné ďalej overovať. Za dostatočné sa považujú iba také informácie o príjmoch a výdavkoch, z ktorých je veriteľ schopný získať objektívny obraz o žiadateľovej finančnej situácii. Spotrebiteľ je povinný poskytnúť veriteľovi na jeho žiadosť úplne, presné a pravdivé údaje. Táto povinnosť však nezabavuje veriteľa konať s odbornou starostlivosťou, teda vyžadovať si od spotrebiteľa potrebné informácie, a aktívne si zabezpečovať objektívne zisiteľné informácie o spotrebiteľovi a takto získané informácie riadne vyhodnotiť. Schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver tak treba chápať ako situáciu, keď v závislosti od frekvencie splácania zostane spotrebiteľovi v jeho osobnom a domácom rozpočte dostatok finančných prostriedkov, aby mohol bez akýchkoľvek problémov a obmedzení splácať splátku v predpokladanej výške. Preto dodávateľ musí okrem iného analyzovať spotrebiteľov osobný rozpočet a to ako stranu príjmov, tak aj stranu výdavkov. Analýza iba niektorej zo strán rozpočtu sama o sebe k posúdeniu úverovej schopnosti nepostačuje.

41. Z predložených listinných dôkazov vyplýva, že žalovaná uviedla výšku príjmu v sume XXX,- Eur, žalobca síce overoval príjem cez Sociálnu poisťovňu, avšak z predloženej tabuľky nie je možné zistiť, akú výšku príjmu právny predchodca žalobcu kontroloval. Nie je preto možné hodnoverne overiť, či veriteľ pri skúmaní bonity preveroval žalovanou deklarovaný príjem. Zároveň je evidentné, že pri preverovaní na otázku, či je klient poberateľom invalidného dôchodku bola daná odpoveď: áno, pričom veriteľ ďalej uvedenú skutočnosť nepreveroval dožiadaním výmeru dôchodku. Na strane druhej veriteľ nezisťoval ani výšku výdavkov na strane žalovanej, ale vychádzal len zo sumy životného minima. Súd v tomto smere poukazuje na ustanovenie § 7 ods. 27 posledná veta, z ktorej vyplýva, že náklady na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa a osôb, voči ktorým má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť, je nevyhnutné posudzovať s ohľadom na životné minimum ustanovené osobitným predpisom a na príjem spotrebiteľa, nie sa tejto zákonnej povinnosti zbaviť odkazom na životné minimum, pretože to nie je ratio zákona a tento postup nezohľadňuje individuálnosť životnej situácie toho ktorého spotrebiteľa a jeho rodiny. Uvedený postup veriteľa nevyplýva ani z opatrenia NBS 10/2017, pokiaľ ustanovenie § 2 ods.5 uvádza: Výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa § 7 ods. 20 písm. b) zákona sa na účely odseku 1 určuje najmenej vo výške sumy životného minima spotrebiteľa, životného minima na osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkov na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu; ak rozhodnutím súdu nie je určené výživné, vo výške najmenej 30 % životného minima na túto osobu. Celkovou výškou nákladov sa rozumie výška nákladov na zabezpečenie základných životných potrieb spotrebiteľa podľa prvej vety zvýšená o 40 % rozdielu medzi celkovou výškou čistého príjmu spotrebiteľa a životným minimom spotrebiteľa, životným minimom osoby, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť a ktorá žije so spotrebiteľom v spoločnej domácnosti a výdavkami na inú osobu, voči ktorej má spotrebiteľ vyživovaciu povinnosť vo výške určenej právoplatným rozhodnutím súdu, ak odseky 8 a 9 neustanovujú inak; ak

rozhodnutím. Z uvedeného znenia opatrenia teda nevyplýva, že dodávatelia majú pri určovaní výdavkov u spotrebiteľa vychádzať výlučne z údajov životného minima. Súd v neposlednom rade poukazuje aj na fakt, že aj napriek tomu, že žalovaná žila so svojim manželom a uvádzala 2 členom domácnosti, veriteľ neskúmal ani príjem manžela a pri určovaní výdavkov nebral v úvahu ani životné minimum pre ďalšiu plnoletú osobu. Taktiež je potrebné vychádzať z toho, že žalobca v konaní nepredložil žiaden doklad preukazujúci skúmanie úverovej zaťaženia žalovanej. Síce vo svojom internom dokumente uvádza, že žalovaná nemala uzavretú žiadnu úverovú zmluvu, avšak uvedenú skutočnosť bolo potrebné podložiť aj hodnoverným listinným dôkazom, pretože samotný interný dokument nepreukazuje, že skutočne došlo zo strany veriteľa k lustrácii žalovanej tak, ako to ukladá zákon. Je možné preto uzavrieť, že veriteľ si síce zistil príjem žalovanej, avšak tento hodnoverným spôsobom neoveril a zároveň vôbec nezisťoval výdavky na jej strane. Z daného dôvodu možno konštatovať, že veriteľ nezhrmaždil dostatočné vstupné údaje, ktoré by umožnili skúmať bonitu žalovanej (t.j. nemal preverený príjem, nezisťoval úverové zaťaženie ani výdavky) tak, aby žalobca získal vierohodný výsledok o reálnej schopnosti žalovanej splácať úver.

42. V zmysle uvedeného mal súd zato, že žalobca nepreukázal, že by pred poskytnutím úveru splnil povinnosť podľa § 7 ods. 1 Zákona o spotrebiteľských úveroch s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť žalovanej splácať poskytnutý úver. Súd poukazuje na to, že žalobca opomenul skúmať skutočné výdavky žalovanej, pričom je potrebné poukázať aj na to, že pokiaľ veriteľ vychádzal len zo životného minima, v rozhodnom období žalovaná žila s manželom, pričom životné minimum pre jednu plnoletú fyzickú osobu bolo vo výške 205,07 Eur a pre ďalšiu spoločne posudzovanú fyzickú osobu vo výške 143,06 Eur, spolu vo výške 348,13 Eur. Veriteľ pritom vychádzal len zo životného minima pre jednu osobu. Súd mal vzhľadom na uvedené zato, že žalobca nezhrmaždil všetky potrebné vstupné údaje pre posúdenie bonity žalovanej, keď vychádzal len z údajov poskytnutých žalovanou t.j. z výšky príjmu a tieto si vôbec nepreveril. Veriteľ preto podcenil skúmanie bonity žalovanej, ak sa obmedzil len na údaje, ktoré od žalovanej získal. Súd taktiež matematickým výpočtom v súlade s § 2 ods. 1 opatrenia NBS zistil, že pokiaľ by dosadil do vzorca skutočné výdavky na strane žalovanej, hodnota ukazovateľa schopnosti splácať úver by bola vo výške 6,98 (t.j. $55/(XXX \text{ Eur} - 348,13 \text{ Eur})$), teda ukazovateľ schopnosti splácať by podstatným spôsobom prevyšoval hodnotu, ktorú vyžaduje zákon v zmysle § 7 ods. 21 Zákona o spotrebiteľských úveroch.

43. Bonita dlžníka musí byť v zmysle ustanovenia § 11 ods. 2 Zákona č. 129/2010 Z.z. skúmaná cez zisťovanie jeho príjmov a výdavkov ako aj lustráciou cez príslušné databázy. Nevykonanie jedného z týchto postupov znamená hrubé porušenie odbornej starostlivosti (porovnaj rozsudok Krajského súdu Prešov sp. zn. 3Co/153/2019).

44. Vzhľadom na to, že veriteľ posudzoval schopnosť žalovanej splácať úver bez overenia príjmu, akýchkoľvek údajov o výdavkoch, pričom nezisťoval ani úverové zaťaženie cez príslušné registre, súd je toho názoru, že hrubo porušil povinnosť veriteľa s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, následkom ktorého s poukazom na ustanovenie § 11 ods. 2 Zákona o spotrebiteľských úveroch nebol oprávnený úver zosplatniť. Súd preto prijal záver o nemožnosti predčasného zosplatnenia úveru. Zosplatnenie úveru je preto potrebné považovať za neplatný právny úkon. Z daného dôvodu je možné konštatovať, že Zmluva o postúpení pohľadávky uzavretá medzi pôvodným žalobcom a spoločnosťou EOS KSI je neplatná, nakoľko pôvodný žalobca nemohol úver zosplatniť. Vzhľadom na výsledky dokazovania súd uzavrel, že žalobca nemá aktívnu vecnú legitimáciu v konaní, preto žalobu zamietol. (výrok I)

45. Pokiaľ ide o trovy konania, súd postupoval podľa ustanovenia § 255 ods. 1 Civilného sporového poriadku, pričom dospel k záveru, že žalovaná bola v plnom rozsahu úspešná a teda by mala právo na plnú náhradu trov konania, avšak preukázateľne žalovanej žiadne trovy konania nevznikli, súd jej preto nárok na náhradu trov konania ani nepriznal. (výrok II)

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu je prípustné odvolanie, ktoré sa podáva v lehote 15 dní odo dňa doručenia, prostredníctvom Okresného súdu Vranov nad Topľou, M.R.Štefánika 874, 093 32 Vranov nad Topľou na Krajský súd v Prešove, a to písomne.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach podania, a síce ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis, spisová značka konania (§ 127 ods. 1 CSP) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné súdne rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na výkon exekúcie podľa osobitného zákona (zák. č. 233/1995 Z.z.).